

Mål T-119/95

Alfred Hauer
mot
Europeiska unionens råd och
Europeiska gemenskapernas kommission

”Talan om ogiltigförklaring — Förordning (EEG) nr 816/92 —
Tidsfrist för väckande av talan — Upptagande till sakprövning —
Skadeståndstalan — Den gemensamma organisationen
av marknaden för mjölk och mjölkprodukter — Referenskvantiteter —
Tilläggsavgift — Minskning av referenskvantiteter utan ersättning”

Förstainstansrättens dom (första avdelningen) av den 14 juli 1998 II - 2715

Sammanfattning av domen

Jordbruk — Gemensam organisation av marknaden — Mjök och mjökprodukter — Tilläggsavgift på mjök — Minskning av referenskvantiteter som undantagits från avgift utan att ersättning lämnas — Äganderätt — Principen om skydd för berättigade förväntningar — Likhetsprincipen — Åsidosättande — Föreligger inte

(EG-fördraget, artiklarna 39.1 b och 40.3 andra stycket; rådets förordning nr 816/92)

II - 2713

Minskningen av de referenskvantiteter som genom förordning nr 816/92 undantagits från tilläggsavgift på mjölk för perioden 1992/93 utan ersättning är inte oförenlig med äganderätten och står inte heller i strid med principen om skydd för berättigade förväntningar eller likhetsprincipen.

För det första motiverades denna åtgärd av att rationaliseringssträvandena på mjölkmarknaden skulle fortsätta efter det att åtgärder av liknande art hade vidtagits under de föregående åren och att den ifrågavarande minskningen till sin omfattning inte över-skred gränserna för ett acceptabelt ingrepp, vilket innebar att den inte var oförenlig med själva kärnan i äganderätten. Rådet hade nämligen dessutom inom ramen för sitt stora utrymme för skönsmässig bedömning inom den gemensamma jordbrukspolitikens område rätt att ge tillfälligt företräde åt målsättningen att stabilisera marknaden för mjölk, eftersom de vidtagna åtgärderna genom en rationell utveckling av mjölkproduktionen bidrog till att tillförsäkra jordbrukets befolkningen en skälig levnadsstandard i den mening som avses i artikel 39.1 b i fördraget.

För det andra kunde mjölkproducenterna inte göra gällande att institutionerna hade gett upphov till en berättigad förväntning hos dem, eftersom rådet och kommissionen inte skapade en situation som ingav dem berättigade förväntningar på att de dessförinnan indragna kvantiteterna skulle återlämnas och att varaktigheten av systemet med tillfälliga indragningar från och med att det hade trätt i kraft och sedan det förnyats väsentligen var bunden till varaktigheten av systemet med tilläggsavgifter.

För det tredje kan det anses vara fråga om diskriminering mellan producenter, eftersom det aktuella systemet med tillfälligt upphörande är utformat på så sätt att de indragna kvantiteterna är proportionella mot referenskvantiteterna och därför är grundat på objektiva kriterier som är anpassade till behovet av att den gemensamma organisationen av marknaden fungerar i sin helhet.

Det som fastslagits ovan påverkas inte av att den ifrågavarande aktören, förutom den ursprungligen beviljade referenskvantiteten, har förvärvat ytterligare referenskvantiteter från de nationella myndigheterna.